

Kur'an

Bir ses... Ezel canibinden gelen lahutî bir ses... Bu ses semalarda çınladı, felek tabakalarında cevelân eden melekleri mestetti. Sonra bir Resul vasıtasıyla arza aksetti, insanlığa seslendi ve nihayet bir kitap olarak tezahür etti, beşeri dalaletten hidayete, zulûmattan nura çıkardı. Nefislerini terbiye etti, akıllarına muallim, ruhlarına mürebbi, gönüllerine kandil oldu. Ebediyete kadar ışık tutarak karanlıkları aydınlattı. Çöllere, ülkelere, devletlere, kıt'alara fazilet getirdi. Evliyalar, asfiyalar yetiştirdi.

Evet, bu **Kitab-ı Mübîn Kur'an ve Resul-i Kerim** ise **Muhammed** Aleyhis Selatü vesselamdır. Ne lahutî ne mübeccel iki isim... İştene haz veriyor. Sanki bir perdenin açılmasıyla iki nur zuhur ediyor. Biri ne kadar parlak, ne kadar ulvî ise diğeri o kadar latif, o kadar nezih... Biri afitab, diğeri mahitabdır.

Erbab-ı marifet, insaniyet namına, bunların ağuş-u firdevsine, ezvak-ı bînihayesine aşık olup pervane olmuşlardır. Peygamberler Sultanının irşadiyle, uçuşan bulutlar gibi, vecde gelerek Kur'an'ın semasında faziletten fazilete, marifetten marifete seyeran etmişlerdir.

O Kur'an ki, lafzının âhengindeki kudsiyet, letafet ve şehamet en beliğ kalemlerle bile bitemamiha tasvir olunamaz. O'nun ulvî meziyetleri, hayattar prensipleri ihata-i efkârdan muallâdır. O'nun nazmındaki selaset ve üslubundaki garabet idrak-i beşerin fevkindedir. Beyanındaki letafet, cezaletindeki celadet, belağatındaki bedaat ediplerin kelamına benzemekten muarradır. Onun ihtiva ettiği esrar ve işaretler şairlerin evham ve hayallerine münasebetten müberradır. O'nun kemal-i belağatına karşı bütün söz sultanı olan Velidlerin, Lebidlerin akılları hayrette kaldı ve fehimleri mebhut oldu.

Evet, Kur'an öyle fasih bir lisandır ki, meydan-ı fesahatta ve belağatta gururlarından başlarını asumana vuran o dahi ediplerin o beliğ lisanları Onun huzurunda kelil ve ebkem oldular. Neticede âciz parmaklar kendi ağızlarını mühürlediler. Hülâsa Kur'an'ı müdakkik bir nazar ile tetkik eden erbab-ı hakikat, O'nun kudsiyetine bütün veçheleriyle ihtiram etmeye mecbur kaldılar.

Arş-ı azamdan gelen bu latif, şerif, zarif hitab-ı Ezelî o kadar feyizlidir, o kadar bereketlidir ki, bu feyiz ve bereketler bitmez ve tükenmez. Evet, her kimde bir hidayet, bir nur, bir huzur, bir sürûr, bir tekâmül, bir eser-i terakki görülmüş ise, bütün bunların menbaı ve menşei Kur'an'dır. Hangi bir millette maddî ve manevî kemâlâta ait güzel istidat ve kabiliyetler inkişaf etmiş, dal budak salıp çiçek açmış, semere vermiş ise, bunların sebebi menba-ı hidayet olan Kur'andır.

Ondört asırdır milyarlarca insanı terbiye ve idare etmekle insaniyetin en ulvî

seviyesine yükselten düstur ve prensipler, adil kanunlar hep Kur'an'dan alınmıştır. Beşeriyetin nizam ve intizamı nokta-i nazarından Kur'an bir âhenk menbaidir. Huzur ve refahın kemâli, fazilet-i insaniye iledir. Fazilet-i insaniyenin kemali de Kur'an iledir.

Kur'an, hakperest her kalbi celbedecek bir cazibe-i İlahiyyeyi haizdir. Hakperest bir insan için Kur'an, ne feyyaz bir bahşîş-i İlahidir. Acaba, irşâd-ı İlâhi kadar gönülleri cezbeden bir zevk-i ruhanî bulmak mümkün müdür!

Evet, insaniyete mahsus her feyiz ve faziletin, her kemal ve saadetin menşei olma şerefi ancak Kur'an'a aittir. Meselâ, o devr-i cehaleti devr-i nura ve o asr-ı zulûmatı asr-ı saâdete inkılâp ettirme şerefi Kur'an'ındır.

Vahşetin en çirkin şekli olan putperestliği imha edip Vahdaniyet-i İlahiye akidesini tesis eden ancak ve ancak Kur'an'dır.

İnsanlığı taşlara, ağaçlara ibadetten meneden, evlâtlarını diri diri toprağa gömmek gibi vahşî âdetlerden halas eden ancak Kur'an'dır.

Bütün hurafeleri mahveden, Cenâb-ı Hakk'ın izzet ve celâlini, azamet ve vahdaniyetini harikulade bayraklaştıran yine Kur'an'dır.

Arabistan'ın çıplak ve kupkuru çöllerini yeşerten, sünbüllendiren ve onların şair ve hatiplerine meydan okuyan ve onlara ilham kaynağı olan yine Kur'an'dır.

Evet, o çöle Kur'an'dan bir nesim-i saba esti de etrafa feyizler, hidayetler, nurlar saçtı. Artık basiretleri açıldı. Fikirleri tenevvür, hayatları tasaffi, vicdanları teferrüh etti. Ruhları inşirah, vücudları zindelik buldu. İdraklerine öyle bir intibah, hissiyatlarına öyle bir ulviyet geldi ki, esfel-i safilinden ta âlâ-ı illiyine uruc ettiler. O envar-ı feyiz ve hidayetler, aheste aheste bütün cihanı şaşaa-i nuruna gark etti. Âlem zulûmattan sıyrıldı. Nur-u Hakla zail olan o zulûmatlı geceler, yerlerini sürûrlü, neş'eli sabahlara terk ettiler.

Eskiden beri birbirilerine şiddetle düşman, ahlâk ve iffetten mahrum o vahşî ve bedevi kabileleri istihaleye tabi tutarak bir millet hâline getiren ve onların arasında muhabbet, samimiyet, şefkat ve uhuvvet gibi âli seciyeleri tesis ederek onları cihanın en medeni milletlerin fevkine çıkaran yine Kur'an'dır.

Kur'an'dan bir bâd-ı saba gibi esen taze bir hayatın nefhedilmesiyle ihya edilen o bahtiyar insanlar, şule-i imanla berraklaştılar. Gönülleri muhabbetle Allah'a teveccüh etti. Vicdanları parladı. Kur'an'ın mezaya-yı âliyesinden hakkıyla istifade ettiler. Öyle ki, herbiri bir numune-i insan, bir nefha-i irfan derecesine çıktılar. Neticede sema-i insaniyette birer hidayet yıldızı oldular.

İşte, her ihtizazında bin reng-i letafet gösteren, her letafetinde binlerce kalbi cûşa getiren Kur'an'ın semereleri!..

Hem sayıları milyonları aşan, başka başka istidat ve kabiliyetteki evliyaların, ariflerin mücedditlerin ve mürşidlerin tekâmül ve ilham kaynağı, yalnız Kur'an'dır. Çünkü Kur'an'ın hikmetfeşan hitabeti, o kadar parlak, o kadar ulvi, o kadar feyizdardır ki, hüşyar olan kalblerin en hafi noktalarına kadar nüfuz ederek, gönüllerin her köşesinde bir subh-ı bahar uyandırmıştır.

Okuyanın hayalinde, irili ufaklı elmas daneleriyle nakşedilmiş bir atlası tahayyül ettiren, yahut sahife-i semada zümrüt ve yakutla mensuc bir haliçeyi andıran Kur'an, yazılışıyla dahi mucizedir.

Zaman ve mekân itibariyle birbirilerinden çok uzak, fikir nokta-i nazarından birbirilerinden çok farklı, milyarlarca insanı harikulade bir şekilde kendi etrafından toplayarak onlara hidayet kaynağı olan Kur'an, bu haliyle şayan-ı hayret bir mucize-i ilahiyyedir.

Ezel ve ebediyete ait cihanbaha hakikatları insanın yed-i istifadesine sunan ve her iki hayatın esasatını ihtiva eden en mükemmel mecelle Kur'an'dır.

Fahr-i Kâinat Efendimiz (A.S.M.) Ceziret-ül Arab'da, ümmi bir kavim içinde bir Nebiyy-i ümmi olarak, bu Kitab-ı Mübin'le öyle bir medeniyet tesis etti ki, o medeniyet ne o zamandan evvel vuku buldu, ne de ondan sonra mümkün oldu. O günden bu güne insanların, akıllarına istinad ederek kurdukları medeniyetler O'nun (A.S.M.) tesis ettiği medeniyete tekarrüb edemedi. Çünkü O, vahy-i İlâhi olan Kur'an'a istinad etmişti.

Evet, Kur'an-ı Kerim İslâmiyeti, beşerin ruhuna, şuuruna, hissiyatına, hayatına, hal ve etvarına nakşetti ve giydirdi ki, kıyamete kadar ne eskir, ne solar, ne de zamanı geçer. Çünkü Cenâb-ı Hakk'ın kelâmı da âsârı gibi her zaman ter ü tazedir.

Evet, bu kadar mükemmel ve esrarengiz hakaiki muhtevi, mahzen-i mucizat, bipayan hazine olan Kur'an-ı Kerim'in her meselesi, her mütefekkirin, her muhakkikin tahkik ve tetkikine açık ve müsaittir. Bu bakımdan, Asr-ı Saadetten bu yana milyonlarca mütefekkir ve muhakkiki cezbederek kendisi hakkında yüz binlerce tefsir yazdıran i'cazkâr kitap, yalnız ve yalnız Kur'an-ı Kerim olmuştur. O Nur-u ezeliyi hakkıyla tahkik ve tetkik ettikçe hayretleri artan mütehayyirler, O'nun sonsuz esrarını bitemamiha idrakten aciz kaldıklarını, iftiharla itiraf etmişlerdir. Hakikat şu ki, denizler mürekkep, ağaçlar kalem olsa O'nun ihtiva ettiği hakaiki yazıp bitiremezler. Zira O, sema-i insaniyete nihayetsiz ilm-i Ezelinin mişkâtından tulû etmiştir.

Ruhların gıda-yı ebedisi, akılların nur-u hakikisi, vicdanların sönmez ziyası, huzuzat-ı hakikiyenin menbaı, makasıd-ı âliyenin esası, korkuların halaskarı, hazin gönüllerin derûni ızdıraplarının medar-ı tesellisi, dertlerin devası, bünye-i saadetin temeli, kalblerin sürûru, hissiyat-ı âliyenin menşei, ferdî ve içtimaî nizamın müessisi kayyumu ancak ve ancak Kur'an'dır.

Ya Rab! Bu Nur-u ezelî nasıl bir feyz-i tecelladır! Nedir bundaki melahat, taravet ki, okuyanlar fesahatına, selasetine, ulviyetine hayran oluyorlar.

Bundaki câzibedar nur-u hakikatlar nedir ki okuyanların efkârında marifet goncaları açılıyor. O, bir nüsha-i belağattır ki im'an-ı nazar ettikçe, nazmındaki letafet, letaifindeki halâvet, mânasındaki feyz-i taravet gönüllerde bir firdevs-i âla tecessüm ettiriyor. Nazmındaki ulviyet, mânasındaki haz, kudsiyetindeki kuvvet öyle müncezib, öyle şirindir ki, yüzyıllardır milyonlarca hafızlar, bülbül misâli O'nu terennüm ediyorlar. Hastalar umut ve hürmet ile dinliyorlar. İhtiyar ve çocuklar neş'e ve muhabbet ile okuyorlar. Beşer tarihinde bu şan ve şerefe ve bu ulviyete ve kudsiyete Kur'an'dan başka hiçbir kitap mazhar olmamıştır, olmayacaktır da... Zira Kur'an makam-ı izzettedir.

Evet, **Kur'an** her sitayişe şayandır. En büyük şanlar, şerefler, hakikatlar Kur'an'a mahsustur. O'nu bütün latîfelerine taç eden, O'nu takdis eden, ta'ziz eden, O'na gönül veren, muhabbet eden, O'nu derinden derine tefekkür eden, dilinde vird-i zeban eden insan için Kur'an son derece câlib-i sūrûr ve şereftir.

Elhasıl o Kur'an, efkâr-ı âliyeyi ilham, huzuzat-ı kalbiyeyi ibda ederek insanıyeti zulümat-ı cehaletten gülzar-ı saâdete sevkeder.

Kur'an, insanıyetin teali ve tekemmülü için âlem-i kudsiden beşeriyet âlemine bahşolmuş layetegayyer, ezelî i'cazıyla temayüz etmiş ve bütün insanlığı envarıyla tenvir, esrarıyla mesrur etmiş bir kitab-ı mukaddestir. O'nun muhatabı bir aile, bir kabile, bir kavim veya bir millet değil bütün insanlıktır.

Evet **"Kâinat mescid-i kebirinde Kur'an kâinatı okuyor."** Öyle ise, bütün insanlık olarak O'nu dinleyelim! O nur ile nurlanalım. Hidayetiyle amel edelim. Ve O'nu vird-i zeban edelim. Evet, söz O'dur ve O'na derler. Hak olup, Hakk'tan gelip, Hak diyen ve hakikati gösteren ve nurânî hikmeti neşreden O'dur.